

Переважно газетною інформацією цікавляться батьки. Діти надають перевагу мережі Інтернет, де швидко, доступно можна отримати будь-яку інформацію. При цьому, більшість неповнолітніх інформації з преси майже не довіряють, а от Інтернет-ресурс вважають найбільш точним та правдивим. Є можливість швидко отримати пораду, відповідь майже на будь-яке запитання, підготувати шкільні завдання, поспілкуватись з однолітками у безмежному просторі. Виняток становлять школярі, які навчаються у сільській місцевості. Переважна більшість підлітків обмежена у доступі до преси та Інтернет. Значну частину вільного часу вони проводять біля телевізора, віддаючи перевагу музичним, розважальним каналам.

Таким чином, преса вже не виконує виховної, просвітницької та інформативної функції, як раніше. Ці функції переважно перейшли до мережі Інтернет, тому важливо підходити до інформативного простору, розрахованого на підліткове середовище, виважено та відповідально.

Література

1. Конвенція про права дитини: постанова Верховної Ради України від 27.02.1991 № 789-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 13. – Ст. 145.

2. Правда Украины. – 1944. – 3 августа; 19 сентября; 31 октября; 6 ноября. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ru.wikipedia.org/wiki/1944>

УДК 343.7

Аверіна О. Г., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Циганій С. О., асистент

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

У сучасних умовах соціально-економічної нестабільності в суспільстві з особливою актуальністю постає питання кримінальної відповідальності за злочини проти власності. Вирішення проблем ефективності кримінально-правової охорони власності є нагальним не лише для України, а й для зарубіжних країн. Особливу увагу привертають держави, які мають низький рівень злочинності. Тому варто звернути увагу на те, яким чином ці питання вирішуються в США та Великобританії?

Слід зазначити, що особливості кримінальної відповідальності в будь-якій країні зумовлені її правовими традиціями, релігійними, культурними нормами, досвідом, а також сукупністю інших факторів. Це свідчить про те, що будь-яке копіювання норм без їх детального дослідження не

вирішить проблеми ефективності кримінально-правової охорони власності.

Велика Британія має кримінальне законодавство, яке не є кодифікованим. В якості джерел Особливої частини кримінального права тут виступають окремі закони. Зокрема, посягання на власність передбачені в Законі про крадіжку 1968 і 1978 рр., Законі про злочинне завдання шкоди майну 1971 р. та в ін. У групі злочинів проти власності ключовим є поняття «крадіжка»: особа винна в крадіжці, якщо вона безчесно привласнила майно, яке належить іншому, з наміром назавжди позбавити його цього майна. На базі цього поняття сконструйовано інші склади: крадіжка, вчинена із застосуванням фізичного або психічного насильства, – пограбування; «burglary» – особа входить до будівлі, жилого приміщення, порушуючи його недоторканність, із метою вчинення там будь-якого злочину; отримання чужого майна або послуг шляхом введення в оману; вимагання – необґрунтована вимога, отримання вигоди [1, с. 110].

В Англії та Уельсі «burglary», розглядається в Законі про крадіжку 1968 р. у розділі 9 підрозділі 1. Так, у пункті «а» говориться, що будь-яка людина, яка входить до будь-якої будівлі, частини будівлі, транспортного засобу або судна з наміром викрасти, заподіяти тяжку шкоду здоров'ю, завдати пошкодження або вчинити зґвалтування визнається винною в учиненні «burglary». У пункті «б» підрозділу 1 передбачається інший тип «burglary», при якому будь-яка людина, яка входить до будь-якої будівлі, частини будівлі, транспортного засобу або судна, здійснює закінчену крадіжку чи завдає тілесних ушкоджень. Фактичне закінчення є необхідним компонентом такого типу «burglary».

Існує також «burglary», вчинене при обтяжуючих обставинах відповідно до розділу 10 Закону. Обтяжуючі обставини: наявність зброї або вибухової речовини, імітація вогнепальної зброї або вибухової речовини. При цьому відсутня вимога щодо використання в учиненні злочину вогнепальної зброї або вибухової речовини.

У більшості кримінальних кодексів у Сполучених Штатах Америки «burglary» вважається тяжким злочином і визначається як незаконне проникнення в приміщення з наміром (метою) вчинити там будь-який злочин (не обов'язково кримінальний злочин або крадіжку). Таким чином, засудження за «burglary» може мати місце, навіть якщо предмет має незначну вартість або взагалі не вкрадений [2, с. 6].

Слід зазначити, що не в усіх кримінальних законах США є термін «burglary». Таким прикладом є штат Массачусетс, де він формально не використовується. Замість цього, злом та будь-яка крадіжка, які вчиняються, розглядаються як окремі злочини [2, с. 5]. Причому перший офіційно позначається «злом і проникнення в приміщення в нічний час (або вдень залежно від фактичних обставин) з метою вчинення тяжкого

злочину (або проступку залежно від фактичних обставин) і, власне, «крадіжка» (у великих розмірах або дрібна), якщо майно було дійсно вкрадені. Цікавим є розуміння крадіжки, яка тут являє собою не тільки таємне, а й відкрите викрадення чужого майна. В якості предмета крадіжки виступають не лише гроші, рухоме або нерухоме майно, а й будь-яка речовина або річ, що мають вартість. Способи вчинення крадіжок: взяття за допомогою вивертів або обману, шляхом навіювання потерпілому страху. Види крадіжок: крадіжка майна, послуг, торгівельних таємниць. Серед обтяжуючих обставин є такі: у великому розмірі (понад 250 доларів США), шляхом вимагання, крадіжка таємних наукових матеріалів, кредитних карток, зброї, автотранспортних засобів. Під пограбуванням в кримінальному законі США розуміється насильницьке розкрадання із застосуванням або погрозою негайного застосування фізичної сили [3, с. 17]. Обтяжуючі обставини: заподіяння тілесної шкоди потерпілому, вчинення злочину групою осіб, озброєність смертоносною зброєю, а також застосування такої зброї.

Таким чином, можна зробити висновок, що в таких розвинених країнах, як Великобританія та США, при кваліфікації злочинів проти власності використовується така категорія, як «burglary», яка має різні типи в залежності від обставин справи. Кримінальне законодавство деяких штатів не формально не містить цієї категорії та має власні особливості кваліфікації злочинів проти власності.

Література

1. Соловійова А. М. Становлення кримінальної відповідальності за майнові злочини за законодавством України та зарубіжних країн (романо-германської та англосаксонської правових систем) [Електронний ресурс] / А. М. Соловійова // Юридична наука. – 2015. – № 4. – С. 108-114.
2. Уголовное право США: сб. нормативных актов. / сост.: отв. ред. и автор вступ. ст. И. Д. Козочкин. – М.: Изд-во. УДН, 1985. – С. 4-6.
3. Навроцький В. О. Кримінальне законодавство зарубіжних держав: питання Особливої частини / В. О. Навроцький – Львів : юрид. ф-т Львів. держ. ун-ту ім. Івана Франка, 1999. – С. 15-24.